

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante AP

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Proprie autem Catillones dicebantur: qui catillos liguriebant.

Mandor. Require in dictōe mando

Māduco cas. & māducor depo. dici p̄r: testibus Prif. & Nonio: q & Pomponiū refert dixisse.

Opertis oculis simul māducat: p māducat

Māducones. Require in dictōe mādones.

Māducor. Regre in dictōe māduco.

Manna huius mānatis cū dupli. n. neu. genere.

Māna huius mānæ fœminino declinari pōr.

Manfurij. Regre in dictōe mādones

Manfues grō manfuetis. & māfuetus manfuetā māfuetum declinari pōr: testibz Pōpeio & Nonio. Plaut. in Asina. Reddā ego te ex fera fame manfuetē. Accius in meleagro. Mūc sine macie misericordia manfues sit. Dictū est autē māfuetum: ad manūueniens fuetum. hoc est: neq; misericordia mœstum: neq; crudelitate segūt: sed modestia tēperatū. ut idem scribit Pompeius

Māfuet⁹. Require in dictōe māfues

Mācæle hui⁹ mācælis cū t exili & a diph. & vni/col. et mācglum: Seruio teste declinari p̄r: cōponiturq; ex ea: q est man⁹ & cēlla. Oui. li. Fastorū. Dixerat ad dextrā villis mācæle solutis. Lucil. Mappas mācēlla: merumq; Plaut. Nec his sychophātis: nec phucis: vllum mācglū obuiā

et. Mōnūq; iutamus a diph. in i: & dicimus

Mātile: vt i multis fieri p̄suevit: vt a qro Inqro

A cēdo Incido. a lēdo Illido. ab equo iniquus.

Mar. Mātile e mēsa surripit hermogēnes. Vir.

lib. enei. i. Tonisq; ferunt mantilia villis

Mantelum. Require in dictōe mantēle.

Mantile. Require ibidem.

M ante AP

Mapalia em vnicop scribit: cū prima syl. correpta sit: dicēte Vir. Et raris habitata mapalia re/ctis: casq; vocant poenice: vt scribit Pompeius Vñ & Hiero. sup. Amos. pphetā ait. Agrestes casae & furnorū filēs Aphri appellāt mapalia. Hec & Magalia dicunt: quanq; recta scriptura teste Seruio: magaria tam cū r: q cū l magalia enūciari deberet. Nam (vt ait) magar poenorū lingua villam fcat: & pducit ma syllabā. Vir. Vt primū alatis tetigit magalia plantis

M ante AR

Mara. Require in dictōe mare.

Maræa. Require ibidem.

Mare: aquarū vocat cōgregatio: dicēte Hiero. in Genesi. Cōgregatiōesq; aquarū appellauit maria: & facit in abltō singulari mari vel mare. in grō plālī mariū vel marū. in drō plu. & abltō maribz: teste Prif. li. viij. Luca. li. vi. Pur⁹ in occa su parui: sed gurgit⁹ Aeas: Ionio fluit inde mari athacinis. Cingitur oceano: libyco mare: flu mine Nilo. Plau. in rudēte. Suā quisq; partē pi sciū polcant sibi: dicāt in mare cōmuni captos.

Meuius in carmine belli punici. Senex frætus pietate deū allocutus est summi deū regis fratrem Neptunū regnatōrē marū p mariū. Cēsar in. v. belli Gallici. Paulo latiores q gbus in reliqs vtimur maribz. Maræa cū a diph. vrbs fuit æthiopie. Marra cū duplicato r ferretū instrumentū est: qd vulgus marracum appellat: Columel. lib. xi. Cōtundat martē vel fracti denteligonis. Mara cū vnico r vrbs ē Metropolis fœlicis arabie: teste Ptolemgo. Maria: palus est Aphricę: vt idē Ptolemgus ostēdit

Margara. Require in dictōe margarita

Margaritū. Require in dictōe margarita.

Margaris. Require ibidem.

Margarites. Require in dictōe margarita.

Margarita. Margarites in recto declinari potest teste Lactātio grāmatico super li. vi. Thebai. Quinetiā neut. gñe margaritū: q apud gręcos teste Prifci. mascu. gñe proferit. Prudētius i Pfycho. Margaritū ingēs: opibzq; & viribz arte. Hierony. in parabolis. ca. xxv. In auris aurea: & margaritū fulgēs: q arguit sapientē. Serui⁹ aut sup li. i. enei. declinat in margaris: grō margaridis vñ margaridos: a cui⁹ actō gręco μαργαρίδης. format etiam latine hec margarida hui⁹ ridæ: ri syllaba correp. vñio seu (vt vulg⁹ appellat) perula vocat. Margara: vrbs est In/ diæ: teste Ptolemgo.

Margo hui⁹ marginis maf. & fœ. gñis est. Sta. lib. Thebai. iij. Soluerat hesperij deuexo marginē libri. Iuue. Plena iā margine libri. Marg⁹

fluui⁹ ē insignis margianę puincie: teste Prole.

Margus fluuius. Require in dictōe margo.

Maria palus. Reg. in dic. mare.

Marica dea. Require in dictōe myrica.

Marisca ficus. Require ibidem.

Maris fluuius est Agathyrforum: teste Herodo

to lib. historiarum. iij.

Marita. Regre in dictōe maritus.

Maritha. Require ibidem.

Maritus non tm vir: sed etiā masculū animal dicitur: vt est apud Enniū. Pecudi dare viuā marito. Marita marito copulata vocat: dicente de violanthilla Papinio li. siluar. i. Atq; noua ge fuit mior ire marita: vbi calcographi nouo marito impresserūt. Oui. li. Meta. xij. Victus est a timido grai raptore maritē. Maritha neu. gēneris cū i latino & th aspirato: montes sunt fœlicis Arabie: teste Ptolemgo

Marra. Require in dictōe mare.

Marracum. Require ibidem.

Mars. Regre in dictōe mamers

Marfia. Require in dictōe marsus

Marfya. Ibidem

Marfi. Ibidem

Marsus: circes filius fuit. marsia cū i latino regi/uncula est Italig a marfo Circes filio cognomi